

Arrest

nr. 253 601 van 28 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 21 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. GENERET, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 16 oktober 2019.

1.2. Op 16 oktober 2020 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') in het Engels en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 21 december 2020 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben, deel uit te maken van de Singhalese bevolkingsgroep, en afkomstig te zijn van de stad Kandy, waar u steeds gewoond hebt. U studeerde business finance and management, en behaalde een masterdiploma. Na uw studies werkte u bij verschillende financiële instellingen en later freelance als financieel adviseur, en u moest vaak reizen voor uw werk. U lijdt aan een hartaandoening waarvoor u een operatie onderging in de VS, en waar u heden in behandeling voor bent in België.

Eind 2017 werd u gecontacteerd door de destijds (onder-)minister van transport en luchtvaart, Abeyasinghe Ashok, met wiens medewerkers u al eens in contact was gekomen op allerhande feestjes en recepties. Hij vroeg dat u frauduleuze rapporten zou opstellen over de kostprijs van een bouwproject dat een stroman van hem via een overheidsopdracht had aangegaan. U weigerde evenwel, en werd naderhand aangevallen en bedreigd door leden van zijn gevolg en zijn aanhangers. De poort van uw huis en uw auto werden beschadigd, ze braken één van uw vingers, en ze gaven u een slag in de buik. Naderhand bleven ze u ook volgen en aanspreken als u zich onder de mensen begaf, en ze maakten het moeilijk voor u om uw sociaal leven te onderhouden. Hierdoor besloot u begin 2019 dat u het land maar beter kon verlaten.

U reisde via Frankrijk naar België, en verbleef hier enkele maanden terwijl u een taal cursus volgde. U had evenwel zeer te lijden onder uw hartprobleem en wou niet overlijden in het buitenland, en besloot daarom in april om terug te keren naar uw thuisland. Hier bleef u evenwel gevolgd en lastig gevallen worden door de aanhangers van Abeyasinghe, waardoor u in september 2019 terug naar België reisde, en hier op 16 oktober 2019 ook om internationale bescherming verzocht. Ter staving van uw relaas legt u voor: een Sri Lankaans paspoort en geboorteakte, een bankboekje, een verzekeringskaart, een autoregistratie, documenten omtrent uw werk en sociale verzekeringen, foto's omtrent uw werk, een schriftelijke verklaring omtrent uw problemen, foto's van uw verwondingen, documentatie omtrent uw hartaandoening en de behandeling daarvan, en stukken om uw reis in september 2019 aan te tonen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Uit uw dossier blijkt dat u een hartaandoening hebt, maar dit heeft kennelijk geen invloed op uw mogelijkheid om het persoonlijk onderhoud te voeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U verklaart dat u niet naar Sri Lanka kan terugkeren omdat u daar problemen zou kennen met een voormalige minister en huidige oppositieparlementslid en diens supporters. U slaagde er evenwel niet in om dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

*Er dient **ten eerste** namelijk vastgesteld te worden dat uw gedrag in de nasleep van de voorgehouden confrontatie en incidenten met de (ex-)minister geen blijk geven van het bestaan van een vrees voor vervolging in uwer hoofde. Zo is het primo opmerkelijk dat u aangeeft dat uw problemen begonnen eind 2017, en dat de meest ernstige incidenten die u voorhoudt allemaal in de nasleep daarvan plaatsvonden over een periode van zo'n twee weken, tot ergens in januari 2018: het breken van een vinger, een slag in de maag, beschadigingen van uw poort en uw auto (CGVS p. 7, 8, 9, 10). Nochtans zou u het land pas (een eerste keer) verlaten hebben begin 2019, zo'n jaar later (CGVS p. 10, 11). Nochtans kan verwacht worden dat als u voor vervolging te vrezen hebt in eigen land en daar bescherming ontbeert, u zo snel mogelijk zou proberen om internationale bescherming te bekomen. Dat u niettemin nog een jaar lang in eigen land verbleef, ondermijnt daarom uw voorgehouden vrees in deze. Bevraged of er gedurende deze periode nog zaken voorvielen, blijft u eerst erg vaag (“ik werd geregeld lastig gevallen, ik was bezorgd dat supporters mij volgden”), en dient daarna tot tweemaal toe aan te geven dat er niets meer gebeurde, maar dat u wel “uit de gemeenschap gesloten [werd]” en dat u hoorde uit “betrouwbare*

bronnen" dat de situatie slechter zou worden (CGVS p. 11). Dit is maar weinig concreet, en kan bezwaarlijk gekwalificeerd worden als vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin.

Bovendien bent u secundo, nadat u begin 2019 Sri Lanka verliet zagezegd omwille van deze problemen, na enkele maanden al teruggekeerd naar Sri Lanka (CGVS p. 13), waar u vervolgens nog zo' half jaar verbleef, tot september 2019 (CGVS p. 14). Na terugkeer naar Sri Lanka zou u in juli 2019 bedreigd geweest zijn, maar daarvoor en daarna zou niets meer voorgevallen zijn (CGVS p. 13). Dat u nadat u initieel op de vlucht ging, terugkeerde naar uw land van herkomst is een sterke indicatie dat er geen sprake was van een gegronde vrees voor vervolging in uwer hoofde. Ter rechtvaardiging van uw terugkeer, stelt u dat u depressief was en zich ziek voelde, en daardoor slechte beslissingen nam (CGVS p. 13). Dit is evenwel een maar weinig overtuigend excuus voor een terugkeer naar uw land van herkomst van zo'n half jaar op een moment dat u zagezegd voor vervolging vreest.

U bent er op gewezen dat uw lange wachten vooraleer het land te verlaten en uw terugkeer naderhand indicatief zijn van het ontbreken van een gegronde vrees voor vervolging, waarop u enkel kon herhalen dat uw leven in gevaar zou zijn en u ondertussen geen spijt van uw vertrek hebt (CGVS p. 16).

Ten tweede is het op zich maar weinig aannemelijk dat hetgeen u voorhoudt als aanleiding van uw problemen, werkelijk zou leiden tot incidenten en bedreigingen zodanig ernstig dat ze aanleiding geven tot een vrees voor vervolging. U houdt voor dat uw problemen begonnen toen u weigerde om frauduleuze documenten op te stellen voor een (ex-)minister (CGVS p. 7). U had geen bijzondere schuld of verplichting ten aanzien van deze persoon, een eerdere band, of een voorgaande toezegging – het ging om een voorstel dat ietwat uit de lucht kwam vallen en dat u duidelijk en bijna onmiddellijk weigerde (CGVS p. 7, 9, 15). Bovendien geeft u ook aan dat u geen bijzondere kwalificaties in deze had waardoor uw diensten onontbeerlijk zouden zijn geweest voor het uitvoeren van het frauduleuze plan (CGVS p. 15), en stelt dat de (ex-)minister achteraf waarschijnlijk wel naar iemand anders gegaan zal zijn om het plan uit te voeren (CGSV p. 15). Ook was u kennelijk niet bijzonder diepgaand ingelicht over het plan, en stelt u zelf dat u "niet echte betrokken was" – zo wist u bijvoorbeeld niet eens om welk bouwproject het eigenlijk ging (CGVS p. 7), wat ook impliceert dat u geen of weinig bezwarende informatie had over de tegenpartij. Er op gewezen dat het gezien deze zaken maar vreemd is dat u hierdoor twee jaar lang problemen zou kennen, kan u enkel speculeren dat de (ex-)minister een bijzonder wraakzuchtig iemand is (CGVS p. 15), een maar vergezochte uitleg.

Ten derde, zelfs als de bedreigingen voor waar genomen worden, lijkt u maar erg weinig ondernomen te hebben om u van bescherming te verzekeren in uw land van herkomst. Nochtans kan verwacht worden dat, voor zover u geen vervolging ten opzichte van de overheid zelf inroept, u de interne beschermingsmechanismen zou uitputten vooraleer u te richten tot internationale bescherming.

U geeft aan dat u enkel een gesprek had met een lokale deputy inspector general (CVS p. 10), maar voor het overige niets ondernomen hebt; u liet geen FIR opstellen noch nam u bijvoorbeeld een advocaat onder de arm (CGVS p. 10, 12). U stelt daarentegen dat het land verlaten zowat uw eerste reflex was, omdat u al geregeld het land verliet voor zaken (CGVS p. 12). Dit is maar weinig ernstig; als u werkelijk voor vervolging of voor uw leven vreesde in Sri Lanka, kan verwacht worden dat u minstens zou onderzoeken wat mogelijk was in situ, en gezien uw maatschappelijke positie zou u zeker professionele hulp gezocht kunnen hebben. U verwijst in deze meermaals naar de invloed die politici zouden hebben op het politieel en gerechtelijk apparaat (CGVS p. 8, 9), maar dit lijkt al te kort door de bocht. U had probleem met één politicus, buiten zijn officiële capaciteiten om, die nog maar enkele jaren in functie was en ondertussen ook al weer van de macht is. Het is maar erg moeilijk te geloven dat u zich tot niets of niemand zou kunnen richten om u te beschermen tegen diens volgelingen, en dat u geen terdege pogingen deed om nog maar te onderzoeken wat u kon doen is een indicatie dat er geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.

Ten slotte legt u ook maar weinig documentatie voor om hetgeen u voorhoudt te ondersteunen. In feite kan u betreffende uw problemen slechts enkele vage foto's van verwondingen aan uw hand, en een attest dat beaamt dat u een gebroken vinger hebt gehad voorleggen (document 9). Deze verwondingen kunnen evenwel het gevolg geweest zijn van gelijk welk banaal incident, en zijn allerminst van dien aard dat ze de door u voorgehouden problemen aannemelijk maken. In dit kader is het ook dienstig in herinnering te brengen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, en ze de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen niet kunnen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u aangehaalde medische problemen kunnen niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. Voor de beoordeling van medische problemen an sich, dient men zich te richten tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Uw advocaat gaf aan dat u hier reeds mee bezig bent (CGVS p. 17).

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Als niet-Tamil die legaal het land verliet loopt u in deze in ieder geval nauwelijks tot geen risico, en u toont geenszins het gendeel aan.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Uit de uiteenzetting in het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de inhoud van de bestreden beslissing en doet een poging om de motieven van deze beslissing te weerleggen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Na een theoretische uiteenzetting over de beschermingsgronden in de Vreemdelingenwet en de bewijsregels in het kader van een asielpcedure, gaat verzoeker in op de “*vermeende ongeloofwaardigheden in het relaas van verzoeker*”. Hij argumenteert als volgt: “*Verweerster acht het relaas van verzoeker ongeloofwaardig. En wel om volgende redenen: Verweerster stelt dat het gedrag dat verzoeker stelde in de nasleep van de verschillende incidenten niet te rijmen zou zijn met een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker zal niet onkennen dat de vervolgingsdaden het meest intens waren eind 2017-*

begin 2018. Daarna leek de situatie zich stilaan te keren. In de loop van 2018 bleven er echter regelmatig incidenten plaatsvinden, waardoor het leek alsof er nooit een einde zou komen aan de beledigingen en dreigementen. Het leek verzoeker dan ook best om minstens voor een tijdje het grondgebied van SRI LANKA te verlaten. Verzoeker was iemand die al zijn hele leven regelmatig diende te reizen voor zijn werk, dus dit leek een logische stap. Na enkele maanden in het buitenland verbleven te hebben, staken de medische problemen van verzoeker weer de kop op. Het was duidelijk dat hij dringend medische hulp nodig had, hulp waarvan hij niet goed wist hoe en waar hij deze kon bekomen hier in het buitenland. Het vooruitzicht van in een ander land te sterven dan zijn thuisland SRI LANKA, deed hem dan ook besluiten om terug te keren naar SRI LANKA. Verzoeker had stiekem gehoopt dat de situatie verbeterd zou zijn, dat de aanhangers van Abeysinghe Ashok hem met rust zouden laten. Niets was echter minder waar. Na de nodige zorgen te hebben ontvangen, vertrok verzoeker dan opnieuw naar het buitenland. Pas ditmaal met het duidelijk, vaststaand idee om alhier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Verweerster leidt uit dit alles af dat verzoeker zichzelf in onnodige risico's heeft geplaatst, risico's die een persoon die oprecht vreest voor zijn leven, niet zou nemen volgens haar. Verzoeker is het hiermee niet eens. Hij is van oordeel dat zijn handeling eerder aantonen dat hij in de eerste plaats had gehoopt zijn leven verder te kunnen zetten in zijn thuisland. Pas nadat het voor hem duidelijk was dat er geen mogelijkheid bestaat om zijn leven verder te zetten in SRI LANKA heeft hij een verzoek om internationale bescherming ingediend. Verweerster meent dat het niet geloofwaardig is dat Abeysinghe Ashok verzoeker jaren nadien nog kwalijk zou nemen dat hij het voorstel heeft geweigerd, zeker nu verzoeker niet over bijzondere bezwarende informatie of onontbeerlijke kwalificaties beschikt. De heer Abeysinghe Ashok is een voornaam persoon in SRI LANKA. Hij is machtig en vele mensen vrezen hem. Hij is niet iemand die vaak een 'neen' krijgt. Volgens verzoeker is dit de reden waarom hij zijn aanhangers achter hem aan heeft gestuurd. Bovendien mag niet vergeten worden dat de heer Abeysinghe Ashok zijn ware aard heeft getoond door verzoeker het voorstel te formuleren om mee te werken aan een frauduleuze constructie. Mocht verzoeker dit naar buiten brengen en mocht iemand dit serieus onderzoeken, dan zou dit het einde kunnen betekenen van de politieke carrière van de heer Abeysinghe Ashok. Die wil dat natuurlijk ten alle kosten vermijden. Verweerster verwijt verzoeker onvoldoende hulp te hebben gezocht in SRI LANKA zelf. Verzoeker zocht wel degelijk hulp voor zijn problemen in SRI LANKA. Meer bepaald nam hij een lokale deputy inspector general in vertrouwen. Verzoeker vreesde echter dat door ermee verder te gaan en effectief klacht neer te leggen dat de vervolgingsdaden zouden escaleren. Opnieuw dient benadrukt dat de heer Abeysinghe Ashok een erg machtig persoon is die koste wat het kost zal willen vermijden dat het verhaal van verzoeker publiekelijk bekend raakt. Tenslotte is verweerster van oordeel dat de documentatie die verzoeker bij brengt zijn relaas onvoldoende onderbouwen om te besluiten tot de waarachtigheid ervan. Verweerster hecht onvoldoende belang aan de documenten die verzoeker bijbrengt. Verzoeker brengt foto's bij de verwondingen die hij opliep, gestaafd door een medisch attest dat bevestigt dat minstens één van de vingers van verzoeker werd gebroken. Verder legde verzoeker bewijs neer van de beschadigingen aan zijn wagen en poort. Besluit. Gelet op het voorgaande, staat vast dat verzoeker niet veilig is bij een eventuele terugkeer naar SRI LANKA zodat zij erkent dient te worden als vluchteling.”

Verzoeker vraagt in hoofdorde de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen en ondergeschikt het dossier terug te sturen naar verweerster voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt het bewijs van de pro deo aanstelling en de bestreden beslissing toe aan zijn verzoekschrift.

3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeker om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna “Kwalificatierichtlijn”) en artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de

Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna Asielprocedurerichtlijn).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, *“indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker”* (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3, 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker legt bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming zijn originele paspoort en geboorteakte neer. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn identiteit en Sri Lankaanse nationaliteit genoegzaam aantoot en dat deze ook niet betwist wordt door verwerende partij.

4.2. Volgens zijn verklaringen is verzoeker afkomstig van Kandy, waar hij ook steeds gewoond heeft. Hij heeft na zijn studies steeds in de financiële sector gewerkt, onder meer als freelancer en moest vaak reizen. Verzoeker lijdt aan een hartaandoening waarvoor hij een operatie onderging in de Verenigde Staten. Hij werd volgens zijn verklaringen eind 2017 gecontacteerd door de toenmalige (onder-) minister van transport A. Ashok met de vraag om frauduleuze rapporten op te stellen over de kostprijs van een bouwproject in het kader van een overheidsopdracht. Verzoeker weigerde en werd daarna aangevallen en bedreigd door zijn naaste medewerkers en aanhangers, waarbij hij een vinger brak, de poort van zijn huis werd beschadigd en in zijn buik werd geslagen. Hij werd nadien ook gevolgd op publieke plaatsen en besloot het land te verlaten begin 2019 en kwam een eerste keer naar België. Omdat zijn gezondheidstoestand slecht was en hij niet in het buitenland wou sterven, keerde hij in april 2019 terug naar Sri Lanka. Omdat hij opnieuw werd lastiggevallen en gevolgd door aanhangers van Ashok reisde hij in september 2019 terug naar België en diende er een verzoek om internationale bescherming in op 16 oktober 2019.

4.3. Het verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op de vrees voor verzoeker om bij terugkeer naar Sri Lanka door de aanhangers van Ashok te worden gedood. Na grondige analyse van het administratief dossier, het verzoekschrift en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting, stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of reëel risico op ernstige schade omwille van de beweerde bedreigingen door A. Ashok en zijn aanhangers in Sri Lanka aannemelijk maakt.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker zijn beweerde problemen met A. Ashok als zodanig niet aannemelijk maakt. Verzoeker verklaart dat hij door Ashok werd benaderd met de vraag om frauduleuze rapporten op te stellen in het kader van een overheidsopdracht, maar blijft tijdens het persoonlijk onderhoud verder zeer vaag over de aard van de overheidsopdracht waarbij Ashok betrokken zou zijn en waarvoor hij beroep had willen doen op verzoekers diensten. Tijdens het persoonlijk onderhoud kan verzoeker enkel aangeven dat het om een contract in de bouw ging maar kan verder niet specificeren over welk soort bouwproject het ging, noch wat de locatie was. Ook over de aard van de gevraagde tussenkomst van verzoeker blijft hij erg vaag. Hij stelt enkel dat *“ik moest het project doornemen, reviewen, de problemen aanstippen, en dan een bill opstellen voor meer geld”* (notities PO, p. 7), waarbij hij positief antwoordt op de vraag van de medewerker van het CGVS of dit betekende dat hij de overheid meer moest aanrekenen dan het project eigenlijk kostte.

In zoverre verzoeker niet meer informatie heeft omdat hij meteen weigerde om mee te werken, impliceert dit ook dat verzoeker geen bezwarende informatie heeft over de beweerdelijk malafide plannen van Ashok. Zoals terecht gesteld in de bestreden beslissing is het dan ook niet aannemelijk dat Ashok, na verzoekers weigering om mee te werken, twee jaar lang verzoeker zou (laten) volgen en bedreigen, nu niet kan ingezien worden hoe verzoeker Ashok zou kunnen in diskrediet brengen. Bovendien verklaart verzoeker zelf dat hij geen bijzondere kwalificaties had die het noodzakelijk maakten voor Ashok dat verzoeker zou meewerken. Integendeel verklaart verzoeker zelf dat Ashok *“zal naar iemand anders gegaan zijn”* (notities PO, p. 15) om hem te helpen met het opstellen van frauduleuze rapporten.

Verzoeker voert aan dat Ashok een machtig persoon is die niet gewend om een *“neen”* te krijgen en dat, mocht verzoeker de frauduleuze constructie naar buiten brengen, dit het einde zou kunnen betekenen van diens politieke carrière. De Raad stelt vast dat dit niet volstaat om bovenstaande beoordeling om te buigen. Hoger werd reeds aangehaald dat, gezien verzoeker nagenoeg niets weet over het project, niet valt in te zien hoe hij Ashok politiek zou kunnen schaden, wat ook blijkt uit het gegeven dat verzoeker tot op heden niets heeft naar buiten gebracht.

Bovendien legt verzoeker geen enkel document neer dat zijn beweringen op enigerlei wijze zou kunnen staven, met inbegrip van het bouwproject waarbij Ashok, volgens zijn verklaringen zou betrokken zijn en kunnen ook de door hem neergelegde documenten met betrekking tot zijn verwondingen geen ander licht werpen op zijn verklaringen. Uit de door hem neergelegde foto's kan niet worden afgeleid wat de oorzaak van deze verwondingen is noch de omstandigheden waarin ze werden aangebracht. Het attest toont aan dat hij een gebroken vinger had, maar bevat verder ook geen informatie met betrekking tot de oorzaak ervan. De loutere stelling in het verzoekschrift dat verwerende partij onvoldoende belang hecht aan de documenten die hij heeft voorgelegd en dat hij bewijs neerlegt van de beschadigingen aan zijn wagen en poort, volstaat niet om de pertinente motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot

de door hem neergelegde documenten te weerleggen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat wel degelijk voldoende rekening gehouden werd met deze documenten maar dat op goede gronden werd besloten dat deze geenszins de door verzoeker voorgehouden feiten aantonen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geen enkel concreet element aanbrengt waaruit het tegendeel kan blijken.

Voorts stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker nauwelijks stappen heeft ondernomen om bescherming te zoeken bij de Sri Lankaanse autoriteiten. Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk een locale deputy inspector general in vertrouwen nam, dat hij vreesde dat de vervolgingsdaden zouden escaleren indien hij effectief klacht zou neerleggen en wijst er opnieuw op dat Ashok een erg machtig persoon is die zal willen vermijden dat het verhaal van verzoeker bekend raakt. Wat dit laatste element betreft verwijst de Raad opnieuw naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij nog steeds in het vizier van Ashok zou staan, nu hij nagenoeg niets weet over het bouwproject waarbij Ashok betrokken zou zijn en hij verder ook geen documenten neerlegt waaruit zou kunnen afgeleid worden dat hij Ashok op een of andere manier politiek of anderszins zou kunnen schaden.

Verzoeker brengt ook geen objectieve informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat hij in zijn individuele omstandigheden in Sri Lanka geen toegang zou hebben tot doeltreffende overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst er op dat volgens zijn verklaringen Ashok een voormalig onder-minister is en verzoeker geen melding maakt van enig overheidsmandaat dat deze persoon momenteel zou bekleden en het *in casu* dus gaat om een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade door een niet-overheidsactor. Volgens artikel 48/5 § 2 van de Vreemdelingenwet kan vervolging of ernstige schade uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. De bescherming door de overheid of partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de in artikel 48/5 § 1 bedoelde actoren van bescherming redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen en wanneer de verzoeker toegang tot dergelijke bescherming heeft. Het is in beginsel aan verzoeker om aan te tonen dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar is. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat geen doeltreffende overheidsbescherming beschikbaar is tegen de beweerde bedreigingen noch dat verzoeker er geen toegang zou toe hebben. De loutere verwijzing naar zijn verklaring dat hij een lokale deputy inspector general in vertrouwen had genomen, zonder enige verwijzing naar objectieve informatie waaruit kan blijken dat het effectief indienen van een klacht geen enkel nut zou hebben of zelfs contraproductief zou zijn, zoals hij beweert, volstaat daartoe geenszins.

Tenslotte is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, eveneens van oordeel dat het gegeven dat verzoeker begin 2019 een aantal maanden naar België kwam en vervolgens terugkeerde naar Sri Lanka en zijn woonplaats Kandy, een ernstige indicatie is dat verzoeker geen problemen had in Sri Lanka. Er kan immers, indien verzoeker daadwerkelijk dermate werd bedreigd en gevolgd door trawanten en aanhangers van Ashok dat hij er voor zijn leven vreesde, verwacht worden dat hij bij de eerst volgende gelegenheid die zich voordeed, internationale bescherming zou vragen in een ander land, *in casu* België. De vaststelling dat hij dit niet deed, ondermijnt als dusdanig reeds, bovenop de hoger gedane vaststellingen, de geloofwaardigheid van de beweerde bedreigingen. Waar verzoeker nog aanvoert dat hij stiekem had gehoopt dat de situatie zou verbeterd zijn en dat de aanhangers van Ashok hem zouden gerust laten, maar dat dit niet het geval was, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen verklaring biedt voor het feit dat hij geen bescherming vroeg toen hij begin 2019 voor het eerst naar België kwam, nu de situatie toen voor hem te gevaarlijk werd.

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker, na zijn terugkeer naar Sri Lanka, volgens zijn verklaringen na zijn terugkeer in april 2019 pas in juli opnieuw bedreigd zou geweest zijn, maar daarna tot aan zijn vertrek verder geen problemen meer hebben gekend. Ook met betrekking tot deze beweerde bedreiging stelt de Raad vast dat verzoeker slechts zeer vage verklaringen aflegt. Zo zegt hij op weg naar Colombo bedreigd te zijn maar kan hij niet zeggen wanneer precies deze bedreiging plaatsvond en "*denkt*" hij dat dit ergens in juli was (notities PO, p. 13). De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker ook de beweerde bedreigingen na zijn terugkeer in april 2019 niet aannemelijk maakt en ook met betrekking tot deze problemen zich niet tot de nationale autoriteiten heeft gewend.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. De Raad wijst er op dat het aan verzoeker toekomt de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te

plaatsen aan de hand van concrete elementen. Uit het voorgaande is gebleken dat verzoeker daartoe in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet voldaan zijn en dat verzoeker derhalve het voordeel van de twijfel niet kan gegund worden.

Het geheel van verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in Sri Lanka, stelt de Raad vast dat hij geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in zin van artikelen 48/3 en 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt omwille van zijn beweerde problemen met trawanten en aanhangers van de ex-politicus A. Ashok.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

De Raad ontwaart noch in het administratief dossier noch in het rechtsplegingsdossier enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemd artikel zou kunnen onderbouwen, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daartoe over algemeen bekende informatie. Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet,

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET